

Publicerad 2008-07-12 16:25 av Jonas Olsson

Blomman som inte får plockas

Ute, därute, vid himlarandens ände, spirar den vackraste utav alla blommor. Jag vet inte vad hon lystrar till, jag förstår inte hur hon ser ut, inte i själva verket.

Praktfullt breder hon ut sina kronblad och lapar i sig av livets förgyllda strömmar. Hon tror sig vara själv, men hon är aldrig ensam. Att låtas plockas, att låtas beskäras och skimra på nytt är svårt. Hon slokar sällan, inte ens på vintern då nordanvinden biter henne tills hon så gott som storknar, ett sken av orådsfrihet tindrar i hennes starka ögon.

Men aldrig ska den oskyldigas avsikt gå till förakt då fasadernas drottning träder fram. Styrka, självständighet, osårbarhet, bortstötande är ord som beskriver, en felaktig bild ges av verklighetens sköna. Den oåtkomliga blomman som för mig är överkomlig.

Kärlek, ömtålighet, sårbarhet, överträffande är ord som beskriver, en sanningsenlig bild om blomman som inte får plockas. Att dig få bekomma är min önskan, att se dig växa är min strävan.

/Jonas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonas Olsson med Poeter.se id #23908 innehar upphovsrätten